

Atsakymas L. T. S-gos Birnų apskaitės
valdybos pirmininkui p. Gelaišiui.

"Kadangi tamstos pašalinimas iš Sąjungos sąjaliaus
paskelbus pašalinimo įsakymą L. T. S. Žinyne, to dėl,
einant sąjungos įstatų 127 str. leidžiama Tamstai ligi
š. m. kovo mėn. 31 d. raštu man pasiaiškinti:"

Rašto tonas labai nemuširdus – pilnas neapikantų
to rodos neturėtų būti ~~taip~~ vienos ideologijos žmonių,
~~taip~~ be to ~~šiamu~~ jūsų klausimai pateikti man pasiaiškinti
neatitinka etikėta gautus apskaitinimus. Atrodo, kad
atsisakote nuo pirmesnių apskaitinimo punktų ir ieškote
naujų. Jūs š. m. vasario mėn. 17 d. raštu man pranešėte,
kad esu pašalintas iš sąjungos pagal įstatų 101 str.
1 ir 3 sk.; įstatų 39 str. 4 sk., ir įstatų 124 st. 1, 2 ir 4 sk.
nuo š. m. sausio mėn. 10 d. ^{mane kaltinęte} Jame rašėte ~~jūs rašote~~ kad
aš kritikuojau p. Andrijaus ^{ir dėlto pritaikėte šiuos įstatų straipsnius ir dėjimus} "Spandor Konder", o šiame
rašte jūs rašote, kad aš kritikuojau "Lietuvos aidą"
Kuriam tikslui šis klaidinimas? ^{Kodėl jūs suvadėte kitus apskaitinimus?} Bet aš kaip geleidamas
meginsiu nuosirdžiai ats. pasiaiškinti š. jūsų klausimams.

1. "Kodėl Tamsta nū 1934 m. II, III ir IV ketvirtis ir nū visur
1935 metų nemokėjai nario mokesnio? Sąjungos įstatų
115 str. reikalauja, kad narys kas metų ketvirtį ~~mokėtų~~
mokėtų š. savo apylinkės kasą ~~mokėtų~~."

Tra narių dar daugiau skolingų, o nuo pat įsikūrimo
Birnų skyriaus esu daugiau sumokėjęs negu bet kuris
kitas narys. Peraitą vasarą buvau pasiryžęs sumokėti
nario mokesčių visose, prie kurių priklausau, sąjungose,
tačiau mane ištiko didelė nelaimė: sūnus susilau-
šė ranką. Po nevykusio gydymo Birnuose turėjau spe-
cialiai sandyti automobilį ir vežti sūnų į Panevėžį.
Jo gydymas man kaštavo apie keturis šimtus litų.

Īmōna tāip vāt gūdēsi birstone. Ēia vėl paskolōs
 Parāpys beidzōvās lakēlōn isfuklīmēs
 lakēlāt ir kitor aukor ivarē ivarē man; skolar. Dar ir
 dabar negalū cento sutaupiēt. Mīrsta īmōnōz mōti-
 na, tai ir vėl pasidaro nemazā islaidū. Kartais
 pō koki litā ir būtu galima mōhet, bet paskutinir
 apylinhēr susivinkimās būvō ^{p.m.} gruođis 4d. Per-
 spējimū, dēl nario mōhesēis nemokējimo nebūv
 mēkam padaryta.

2. "Kodēl Tamsta neprenumeruōji Lietuvor, Aids, Vairo
 ir Mūsū Krasts?" Esu senar "Lietuvor aids"
 skaitytojar. Rodor ir jūr esu pirkalbimēs "Lietuvor
 aidā" vīsiprenumeruoti. At ir šiais mētair esu
 vīsiprenumeravēs "Lietuvor aidā", tik bendrai.
 Ponar direktoriūr pedagogū tarybojē pasiūlē "Lietu-
 vor aidā" vīsiprenumeruoti bendrai visiems, o
 pasiūlymas būvō priimtas, todēl šiemr mētair
 "Lietuvor aids" atskirai ir nesiprenumeravau?
 "Vairo" prenumeratōr perdang brangur. Kōr nori
 "Vairo" skaityti, gali jē gauti gimnazijōz ir miestō skai-
 tyklōz.

3. "Kaip Tamsta neprenumeruodamas tautiškosios
 ir informacinės spaudos gali, sulig sąjungos įstatų
 114 str., 1 ir 2 sk., sekti Tautos Vado skelbiamoms mintims
 ir vėšajis pasaulio bei Lietuvos gyvenimą?" Per-
 skaitęs šį klausimą, imčiau galvoti ir opėti koki
 sąmonės veiksniai galėjo jūr paskatinti prarasyti šį
 klausimą man. Ar jūr norite sužinoti mano
 ištikimybę Tautos Vado skelbiamoms mintims, ar mano
 kultūrinį subrendimą, ar šiaip sau man jį pakisote,
 idomandamiesi, kaip aš atrakysiu. Laihydamas ir
 šio jūrų klausimo esmės, turėčiau pasakyti, kad
 atrakydamas; antrą klausimą atrakiau ir; trečią

tačiau atrakymą praplėsim.

Man rodo, kad tas Tautos Vado minčių sekėjas, kuris ju mokosi tik iš laikraščių, yra labai menkas. Tautos Vado mintys glūdi pačioje tautoje. Jos atskleidžia pavienius sąmonės būna paplitusias po visą kraštą. Jos pagimdo Tautos sąvissaugos instinktus. Kada pavojus gresia tautai, tada atsiranda žmonis, kurio intuicija nujaučia tą pavojų. Jiems ir gema mintys kaip apsaugoti tautą nuo šio pavojaus, duodant jai tinkamas sąlygas klestėti. Simboliškai išreiškiant Tautos vadas yra šių minčių, kalno viršūnė, nuo kurios sklbiama susikristalizavusių idėjų. Kartais mūsų Tautos Vado sklbiamos mintys mane nustebina dideliu panašumu mano mintims pareikštoms knygotėje „Gyvenimo mokyklų kelias“. Kada atsiranda vienos idėjų žmonis, tada jie su savo vadu sudaro istorinį Tautos judėjimą. Vėliau, judėjimui įgavus visuotinės reikšmės, su visokiais išskaidinimais kalbinasi prie jo ir kiti, kurie Tautos Vado minčių mokosi ^{taip} iš laikraščių. Ne jūr kalbinote mane stoti į tautininkų eiles, padėti Tautos Vadam versti naują vėgą mūsų Tautos dirvonuose, bet aš jūr kalbinau, ir jūr man patikėjote; ir kai jau tautinio judėjimo buvo užkariavę pozicijas ^{tai daug kas susiprato.} birvų apskrityje, Bereikalo rūpinatės, kaip aš galin sekti Tautos Vado mintis.

Pravartu būtų jūm patiemis įsigilinti į visuomenę sociologinio mokslininkumo atžvilgiu, pažinti mūsų psichologiją ir įgyti daugiau moseklumo. Tautos vado mintims suprasti nepakanka tik laikraščių skaityti. Dėl to jūsu, pranešimai tautininkų susirinkimuose būna per daug laikraštiniiai ir neįdomūs.

Paskutinė klausimo dalis kaip aš galin sekti „... viešajį pasaulio bei Lietuvos gyvenimą.“ tikrai mane

rustebins. Ar jūr zēnotē, kad, klausant anglis kalba
 pranešimus per radijo, galima sūzinot, kas dedasi
 paraulijē anksēian, nequ mūsū, laikrošēian pašelbia.

4. "Turimomir šiniomir Tamsta spaudor fondo knygyne
 pūe opozicijor šimonū, esi kritikaver Lietuor aidā.
 Kodēl Tamsta Tai darei būdamas tautiminku?" Dēl
 šiu turimū, šiniū, bātū, galima poškalbēti teisme. Škun-
 dar yra melagingar. Atrodo, kad šiu klausimū jūr
 norite izgelbēti savo padējējā p. Audrijonū. "Spaudor
 fondo" knygyne ar isbarian p. Audrijoni, dēl šiu
 korespondencijor, tēlpūior "Lietuor aide" 1935m spalij 5d,
 "Spalij mėn. 4d miests rotušēi rūmmore jvyko Lietuor
 tautiminkū sąjungor būvū, apylenkēi susirinkimā, kuria-
 me aptarti ir apsvarstyti organizaciniāi ir svarbesni vie-
 tor gyvenimo reikalai." Minetar susirinkimā dēl per-
 mašo namū, škarčiau, neįvyko, jis buvo ruhelter 5
 spalij 8d. Matyt, kad korespondencijā apie susirinkimo
 svarstymū buvo parašyta pūeš susirinkimā. Cia
 pasirodē aiškē šimū fabrikacija. Dēl šiu koresponden-
 cijor tautiminkai piktinosi o pašalicēian, ypač opozicijor
 šimonū, juokēsi ir vertino tautiminkū darbu. O jūr
 kaipis voler "Lietuor aide" skaitytējor tē korespon-
 dencijor nepastebējote, ir nežinojote kad apie tai buvo
 kalbama sekancēiane susirinkime. Gauer nuo jūr rasta,
 kad esu pašalintar iz sąjungor, ir tuo reikalu kalbi-
 damar su jūmir telefonū, kad musiotēban, kad jūr apie
 šią korespondencijā nieko nežinojote. Tis incidentar "Spau-
 dor fondo" knygyne galēis jvykti peraito spalij mėnesio
 galē, o jūr jē dabar panaudojote, kad dēltū pritaikē
 įstatų 124str. 1, 2 ir 4 sk., įstatų 101str. 1 ir 3 sk.
 ir įstatų 39str. 4sk. pašalintumēte mane iz sąjungor
 jūr dar kartā perskaitytā savo rasta, kurimo

LE

man pranešete, kad esu pasalintas iš sąjungos ir
 ištikinsite, kad ^{dabar} jūsų man pakisote visas kitus klausim-
 mus pasiaiskinimus.

Baigdama savo klausimus jūs rašote: „Jei
 liji š. m. kovo mėn 31 d. nebūsi gautas raštas tamstos
 pasiaiskinimas į aukščiau pateiktus klausimus, laiky-
 siu Tamstą patį nutraukusi su sąjunga ryšius.“ Kodėl
 jums kilo mintis, kad aš galiu nepasiaiskinti į jūsų
 pateiktus klausimus? Jūsų pastangos pasalinti
 mane iš L. T. S-gos aiškiai rodo, kad kai neran-
 date apkalbinimų, tai sugalvojote pakisti man
 mintį, kad galiu išvengti pasalینیمs moralės,
 patį nutraukdamas ryšius su sąjunga. (Kodėl jums
 atėjo noras pasalinti mane iš sąjungos taip pat
 galiu atspėti)

Tis konfliktas muduiejs tarpė yra man nemelo-
 mus, bet matyt neišvengiamas. Jūs man patikėjote, kada
 kalbinau jus įstoti į L. T. S-gą. Aš jus įtraukiau į komitetą,
 į kurį jūs su nenoru ejote. Mat tada būrų apskrities tauti-
 ninkų veikimas dar buvo menkas: vor besilaikę ketur-
 skyriai, o opozicija žmonėm tautininkus laikė indefe-
 rentais, iš nešire tur išlindusiai politikais ir juokėsi
 iš jų kaip iš kokius karėivius, kurie neužgimę iš jojs
 į karą. O kai aš per vieną vasarą prieš keturias
 suorganizuavau dar ^{deptynis} skyrius, tada jūs pasidarėte
 veiklesnis. Aš laikiausi, kad tik tautininkų sąjunga rei-
 kia organizuoti, o ne tikiminkų vienybę ir š. v. Mudu
 sugyvenome gerai kol nekils klausimas, kas dabar turi
 vadovauti-jūs ar aš. Bet aš jau buvau pavargęs, ir likusias
 nes be visuomenės darbo turėjan ir egzaminus laispyti-
 mokytos cenzui išgyti. Kaip matote, aš dirbau dėl
 idėjų. Kada jūs tapote komiteto pirmininku ir

kada, prieš savivaldybių rinkimus, buvusių opozicijos politikai istoj į sąjungą, tada aš tapau pasyvus ir linkejavu joms gerov kelietis. Tik man buvo gaila, kad ^{neįsprendami, mažiausios pastabų} per nepoklaūsiu manes įtraukite į komiteta, buvusį prasto viršiminko pona Plepi, kuris dabar sėdi kalėjime su dviem ordinair ant krūtines. Ar nemarai tar pa-kerkio tautininkus pestizui. Man buvo labai malonu skaityti „Lietuvos aido“ skirtame būvūs apskriečiui pami-
nėti juos nuopelnus tautininkų sąjungai, tik pamaniau kad minėtu Plepi ten nereikės išgarbinti. ^{At Hanyliams ten nebūna} Mat
o mano nuveiktur darbuz juo taip griežtai cenzuravote, kad mat visai išbraukote
Mat vieni seja, o kiti piavura, ir dūriaujasi per o plunkamomis pasipūmąs.

Kodėl per pasiryžto ^{dabur} pasalinti mane iš sąjungos?
Ar nebus kokis nors pavyzdys ^{atrodantys} ir vel atrodantys.
Ar negeriau padarytumete atvirai pasisakyti, kaip kad
aš padariau atsakydamas pasiraškindamas į jūsų klausimus, koki at motyvai verčia juv taip daryti, o ne metę vienur apkalbinimur ir griebiasi kiti.

„Jra žmonių kuriems savas menkutis aš yra viskas“, sako Jam Smailsas.

Čia Pasakiam labai mažą dalelę to, ką galėčiau pasakyti, jūmz bet manau, kad i tar pasis išlyginti
(Atsidairkite gerai aplink save, tai pastebėsite, kad nevisi ir vienmen juv darbuz gali būti pateisina-
mi.) atrodantys neįsprendimuz.

Per mus tautininkų tarpe nesuįsprendimas, kuris, kurį laiką brando, yra gana reikšmingas. Pereitus tris metus, be vienur kitor paskaitur, aš buvau pasingor ir gerai nežinojau tikrov padetis; o kai paplito žinia, kad aš esu pasalintas, tai dang kas man emė reikėti vūnejuantor. Aš apieju, kad reikės dami man vūnejuantor, jie reiskias savo nepas-
tonkinimą valdybor vadovybei.

Yra vienur asmuo, kuris labai tendencingas pranešinėju „Lietuvos aida“. Del vienur korespondencijor tepusior
ur horus pato galėčiau patraukti teiamo atšakomysen
„Lietuvos aida“ met jaunėtimuz vadur iovadians s kamuz